

7) Første behandling af lovforslag nr. L 56:

Forslag til lov om ændring af lov om individuel boligstøtte.

(Fremsat 10/11 82).

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 18:

Forslag til folketingsbeslutning om forøgelse af byggeriet og begrænsning af stigningen i boligudgifterne.

Af Knud Damgaard (S) m.fl.

(Fremsat 10/11 82):

Forslagene sættes til forhandling.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg skal meddele, at taletiden for ordføreren er aftalt til 15 minutter i første omgang.

*Forhandling***Boligministeren (Bollmann):**

Da vi har regeringens lovforslag til behandling sammen med et beslutningsforslag fra socialdemokratiet, skal jeg om beslutningsforslaget kun komme med nogle enkelte bemærkninger. Det er stort set de samme ting, det drejer sig om.

Vedrørende punkt 1 i det fremsatte forslag til folketingsbeslutning er jeg enig i, at indeksobligationernes kurser ikke har det for godt og bør søges forbedret, først og fremmest af hensyn til statsfinanserne. Spørgsmålet skal tages op, og jeg har også netop som udtryk for den betydning, vi tillægger finansieringsproblemerne, nedsat et embedsmandsudvalg, der skal overveje problemerne omkring indeksfinansieringen og specielt finansieringen af det byggeri, der ydes rentebidrag til.

For så vidt angår udformningen af en beskatningsordning for livsforsikringsselskaber og pensionskasser skal jeg her kun henvise til det forslag, skatteministeren vil komme frem med om indførelse af en midlertidig formueafgift på visse pensionskapitaler. Jeg går ud fra, at forslaget bliver fremsat her i tinget i næste uge.

Jeg kan endvidere tilføje, at regeringen ikke for nærværende har planer om at ændre lovgivningen om offentlige fondes adgang til at købe indeksobligationer.

Med hensyn til oplysning om indeksslånene mener jeg, at realkreditinstitutterne på lånta-

gersiden udfører et godt oplysningsarbejde, men det er muligt, at der på den anden side er et udækket informationsbehov. Det må vi overveje.

Med hensyn til kvoterne for det støttede byggeri er jeg enig i, at vi må i gang med at diskutere kvoterne for 1984 og 1985. Jeg forstår godt, at der af planlægningsgrunde er et behov hos byggeriets folk for at få disse ting at vide i god tid. Jeg vil dog gerne påpege, at vi også på boligministeriets område skal tage del i de besparelser, der skal gennemføres for at sanere landets økonomi, og for at opnå det sparemål har jeg altså fremsat et forslag om overførsel af en del af kvoten, nemlig 2.000 boliger, fra det almennyttige byggeri til det private andelsbyggeri. Derimod har vi, som det også vil fremgå af forslagene, fastholdt kvoten på 4.000 ungdomsboliger. På den måde er det min opfattelse at vi kan bevare aktiviteten og beskæftigelsen i byggesektoren, samtidig med at vi opnår de nødvendige forbedringer på de offentlige budgetter.

For så vidt angår de øvrige punkter i beslutningsforslaget skal jeg henvise til de fem lovforslag på boligområdet, som også behandles her. I disse lovforslag har vi udmøntet nogle foranstaltninger, som regeringen finder vil være egnede til at rette op på den vanskelige økonomiske situation for byggeriet og for landet.

Jeg vil da gerne sige, at vi tror ikke, at netop de forslag, vi har fremsat, absolut er de vises sten. Det har jeg også sagt til dagspressen. Vi er indstillet på under udvalgsarbejdet at få en drøftelse med så mange partier her i tinget som muligt. Jeg vil også gerne sige, at jeg i den forbindelse har bemærket de udspil, der er kommet fra det radikale venstre.

Jeg vil godt slutte denne omgang af med at understrege, at netop hensynet til beskæftigelsen har været det helt overordnede i udformningen af de lovforslag, regeringen er fremkommet med, og som skal behandles her i dag.

Knud Damgaard (S):

De lovforslag, regeringen har fremsat, vil i deres praktiske virkning kunne karakteriseres som så stygge, at kun en finansminister kan holde af dem. Det gælder måske også en statsminister.